

BỒI NẴNG QUYỀN CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Kinh thánh: Các quan xét 4:11-24

“**11** Vả, Hê-be, người Kê-nít, đã lia khỏi dân Kê-nít, là con cháu Hô-báp, anh em vợ của Môi-se, và đi dựng trại mình ở về cây vả bộp Sa-na-im, gần bên Kê-đê. **12** Người ta thuật cho Si-sê-ra hay rằng Ba-rác, con trai của A-bi-nô-am, đã đi đến núi Tha-bô. **13** Si-sê-ra bèn nhóm hiệp hết thầy xe cộ sắt mình là chín trăm cái bằng sắt, và toàn quân binh vẫn ở với mình, từ Ha-rô-sét về dân ngoại bang cho đến khe Ki-sôn. **14** Đê-bô-ra nói cùng Ba-rác rằng: Hãy đứng dậy, vì này là ngày Đức Giê-hô-va phó Si-sê-ra vào tay ngươi. Đức Giê-hô-va há chẳng đi đằng trước ngươi sao? Rồi Ba-rác đi xuống Tha-bô, có mười ngàn người theo sau. **15** Đức Giê-hô-va dùng mũi gươm làm cho Si-sê-ra và hết thầy xe cộ cùng toàn quân lính người võ chạy trước mặt Ba-rác; Si-sê-ra bèn xuống xe mình, chạy bộ mà trốn. **16** Ba-rác đuổi theo xe cộ và đạo binh cho đến Ha-rô-sét về dân ngoại bang; cả đạo binh Si-sê-ra bị gươm giết, không còn lại một người. **17** Si-sê-ra chạy bộ trốn đến trại Gia-ên, vợ của Hê-be, người Kê-nít; vì Gia-bin, vua Hát-so, và nhà Hê-be, người Kê-nít, hòa hảo với nhau. **18** Gia-ên ra đón Si-sê-ra, mà nói rằng: Hỡi chúa, xin hãy vào nơi nhà tôi, chớ sợ chi. Vậy, người vào trại nàng, và nàng lấy mền đắp người lại. **19** Đoạn, người nói cùng nàng rằng: Ta xin nàng cho ta chút nước uống, vì ta khát. Nàng bèn mở bầu sữa ra, cho người uống, rồi trùm người lại. **20** Người lại nói cùng nàng rằng: Hãy đứng nơi cửa trại, nếu có ai đến hỏi rằng: Ở đây có ai chẳng? thì hãy đáp: Chẳng có ai hết. **21** Bấy giờ người ngủ say, vì mệt nhọc quá; Gia-ên, vợ Hê-be, bèn lấy một cây nọc trại, và tay nắm cái búa, nhẹ nhẹ đến bên người, lấy cái nọc đóng thủng màng tang người, thấu xuống đất, và người chết đi. **22** Ba-rác đang còn rượt theo Si-sê-ra, Gia-ên bèn ra đón người, mà nói rằng: Hãy đến, tôi sẽ chỉ cho ông thấy người mà ông đang tìm kiếm. Ba-rác vào nhà nàng, thấy Si-sê-ra nằm chết sải, có nọc đâm nơi màng tang. **23** Trong ngày đó, Đức Chúa Trời khiến cho Gia-bin, vua Ca-na-an, bị phục trước mặt dân Y-sơ-ra-ên. **24** Tay dân Y-sơ-ra-ên càng ngày càng mạnh thắng Gia-bin, vua Ca-na-an, cho đến chừng chúng đã diệt người đi.”

Gợi ý bài học: Si-sê-ra nghe tin Ba-rác đã dẫn mười nghìn quân lên tập trung tại núi Tha-bô. Hắn lập tức huy động toàn bộ quân đội cùng chín trăm xe sắt đến khe Ki-sôn. Xe sắt là vũ khí quân sự tối tân lúc bấy giờ. Trên vùng đồng bằng rộng và bằng phẳng, chúng có thể phát huy sức mạnh áp đảo. Vì vậy, Si-sê-ra chỉ cần chờ quân của Ba-rác từ trên núi đi xuống. Theo tính toán quân sự thông thường, Y-sơ-ra-ên dường như đang tự bước vào chiếc bẫy của quân Ca-na-an. Nhưng khi Ba-rác vâng lời Đê-bô-ra và từ núi Tha-bô tiến xuống, tình thế hoàn toàn đảo ngược. **Ba-rác không rơi vào bẫy của Si-sê-ra; chính Si-sê-ra đã bước vào nơi Đức Chúa Trời định để phán xét hắn.**

Đê-bô-ra nói với Ba-rác: “Hãy đứng dậy, vì này là ngày Đức Giê-hô-va phó Si-sê-ra vào tay ngươi. Đức Giê-hô-va há chẳng đi đằng trước ngươi sao?” Trong phân đoạn trước, Ba-rác còn sợ hãi và do dự trước chín trăm xe sắt. Nhưng lần này, khi nghe lời Đê-bô-ra, ông lập tức dẫn mười nghìn quân từ núi Tha-bô đi xuống.

Chiến thắng bắt đầu từ một bước vâng lời. Ba-rác chưa thấy quân địch bị đánh bại, xe sắt vẫn còn đó và tương quan lực lượng vẫn không thay đổi. Điều duy nhất ông có là lời hứa rằng Đức Giê-hô-va đã đi trước mình. **Đức tin không phải là chờ cho mọi nguy hiểm biến mất rồi mới bước đi. Đức tin là vâng lời vì biết Đức Chúa Trời đã đi trước, ngay cả khi hoàn cảnh trước mắt vẫn còn đáng sợ.**

Các Quan Xét 4:15–16 chép: “Đức Giê-hô-va dùng mũi gươm làm cho Si-sê-ra và hết thảy xe cộ cùng toàn quân lính người võ chạy trước mặt Ba-rác; Si-sê-ra bèn xuống xe mình, chạy bộ mà trốn. Ba-rác đuổi theo xe cộ và đạo binh cho đến Ha-rô-sét về dân ngoại bang; cả đạo binh Si-sê-ra bị gươm giết, không còn lại một người.”

Chương 4 cho biết Đức Giê-hô-va làm cho quân đội Si-sê-ra rối loạn. Bài ca của Đê-bô-ra trong chương 5 giúp chúng ta hiểu thêm về cách Ngài hành động: “Các tầng trời có dự vào chiến trận.... Khe Ki-sôn đã kéo trôi chúng nó.” *Các Quan Xét 5:20–21*. Đường như Đức Chúa Trời đã dùng một trận mưa lớn khiến khe Ki-sôn tràn nước và biến vùng đồng bằng thành bùn lầy. Chín trăm xe sắt vốn là niềm tự hào của Si-sê-ra bị sa lầy và không thể di chuyển. Vũ khí từng khiến Y-sơ-ra-ên khiếp sợ bỗng trở thành gánh nặng cho quân Ca-na-an. Si-sê-ra phải bỏ xe, xuống đất và chạy trốn một mình. Đức Chúa Trời không cần ban cho Y-sơ-ra-ên nhiều xe hơn để chiến thắng. Ngài chỉ cần khiến điều quân thù đang cậy dựa trở nên vô dụng. Khi Chúa hành động, lợi thế lớn nhất của con người có thể bị vô hiệu hóa trong chốc lát.

Si-sê-ra tin rằng chín trăm xe sắt sẽ bảo đảm chiến thắng. Nhưng trong thời khắc nguy cấp, chúng lại trở thành những thứ đầu tiên hấn phải từ bỏ. Trong đời sống, chúng ta cũng có những “xe sắt” khiến mình cảm thấy an toàn như là Tiền bạc và tài sản, Địa vị và các mối quan hệ, Kiến thức và kinh nghiệm, Sức khỏe và khả năng cá nhân, Một kế hoạch mà chúng ta tin rằng không thể thất bại, Sự công nhận và ảnh hưởng đối với người khác. Những điều ấy không nhất thiết là xấu. Nhưng khi chúng chiếm vị trí của Đức Chúa Trời và trở thành nền tảng bảo đảm cho đời sống, chúng đã trở thành thần tượng. **Nhưng bài học ở đây là điều chúng ta tự hào và nương cậy hôm nay có thể trở nên vô dụng vào ngày mai.** Tiền bạc không giải quyết được mọi nan đề; kinh nghiệm không thể kiểm soát mọi biến cố; các mối quan hệ cũng không thể bảo đảm tương lai. **Sự an toàn thật không nằm trong những gì chúng ta đang sở hữu, nhưng trong Đức Chúa Trời, Đáng tể trị mọi hoàn cảnh.**

Sau khi quân đội bị tiêu diệt, Si-sê-ra chạy đến lều của Gia-ên, vợ Hê-be người Kê-nít. Vì nhà Hê-be đang có mối giao hảo với vua Gia-bin, Si-sê-ra tin rằng đây là nơi trú ẩn an toàn. Gia-ên ra đón, mời hấn vào lều, đắp chăn và cho uống sữa khi hấn xin nước. Được tiếp đón tử tế, Si-sê-ra mất cảnh giác và ngủ say vì kiệt sức. Nhưng nơi hấn tưởng là chỗ an toàn lại trở thành nơi lời phán xét của Đức Chúa Trời được thực hiện. Gia-ên cầm một cây cọc lều và chiếc búa, lặng lẽ đến gần rồi đóng cọc xuyên qua thái dương Si-sê-ra. Sau đó, khi Ba-rác đến tìm, Gia-ên dẫn ông vào và cho thấy Si-sê-ra đã chết. Lời tiên tri của Đê-bô-ra được ứng nghiệm chính xác: “Đức Giê-hô-va sẽ phó Si-sê-ra vào tay một người nữ.” Si-sê-ra từng chỉ huy chín trăm xe sắt và áp bức Y-sơ-ra-ên suốt hai mươi năm. Cuối cùng, hấn không ngã dưới tay một vị tướng nổi tiếng hay bởi vũ

khí tôi tâm, nhưng bởi một người nữ với cây cộc và chiếc búa dùng trong đời sống thường ngày.

Câu chuyện Gia-ên diễn ra trong bối cảnh chiến tranh và sự phán xét đặc biệt của Đức Chúa Trời đối với kẻ áp bức dân Ngài. Vì thế, đây không phải là sự cho phép người tin Chúa dùng bạo lực để giải quyết xung đột cá nhân. Trọng tâm của câu chuyện là: **Đức Chúa Trời có quyền phán xét điều ác và Ngài không bị giới hạn bởi những tiêu chuẩn về giới tính, địa vị hay năng lực của con người.** Đức Chúa Trời dùng Ê-bô-ra, một nữ tiên tri. Ngài dùng Ba-rác, một người từng do dự nhưng cuối cùng đã vâng lời. Ngài cũng dùng Gia-ên, một người nữ sống trong lều trại với những công cụ rất bình thường. Si-sê-ra có chín trăm xe sắt. Gia-ên chỉ có một cây cộc và một chiếc búa. Nhưng kết quả không được quyết định bởi sức mạnh của công cụ, mà bởi bàn tay tể trị của Đức Chúa Trời.

Chúng ta thường nghĩ rằng muốn được Chúa sử dụng, mình phải có tài năng nổi bật, điều kiện đặc biệt hoặc một chức vụ quan trọng. Nhưng Đức Chúa Trời có thể dùng chính những điều bình thường đang có trong tay chúng ta, một lời cầu nguyện, một khả năng nhỏ bé, một công việc hằng ngày, một lời khích lệ đúng lúc, một ngôi nhà sẵn sàng tiếp đón, một ít thời gian dành để phục vụ, một tấm lòng can đảm đứng về phía lẽ thật. Giá trị không nằm ở công cụ lớn hay nhỏ, nhưng ở chỗ công cụ ấy có được dâng cho Đức Chúa Trời hay không. **Một điều rất bình thường khi được đặt trong tay Ngài có thể trở thành phương tiện hoàn thành ý muốn thánh của Chúa.** Vì thế, đừng xem thường nơi mình đang sống, công việc mình đang làm hoặc những điều nhỏ bé mình đang có. Đó có thể chính là phương tiện Đức Chúa Trời muốn sử dụng.

Gia-ên phải đưa ra một quyết định rõ ràng. Bà có thể tiếp tục đứng ngoài cuộc và giữ mối giao hảo với vua Gia-bin, hoặc đứng về phía Đức Chúa Trời và dân Ngài. **Đức tin thật không chỉ tồn tại trong suy nghĩ, nhưng được bày tỏ qua những quyết định cụ thể.** Có những thời điểm chúng ta không thể tiếp tục đứng giữa hai bên. Chúng ta phải lựa chọn giữa sự thuận tiện hay sự vâng lời. Lợi ích riêng hay ý muốn Đức Chúa Trời. Sự an toàn trước mắt hay lòng trung tín với Chúa. Im lặng trước điều sai trái hay can đảm đứng về phía lẽ thật. **Vâng lời không phải lúc nào cũng dễ dàng, nhưng người đứng về phía Đức Chúa Trời sẽ được dự phần trong công việc Ngài.**

Câu hỏi suy ngẫm và áp dụng bài học ngày hôm nay:

1. “Chín trăm xe sắt” khiến tôi sợ hãi ngày hôm nay là điều gì?
2. Trong vấn đề hiện tại, tôi đang đứng về phía sự thuận tiện hay phía lẽ thật của Chúa?
3. Hôm nay tôi cần thực hiện quyết định vâng lời cụ thể nào?

Đừng chỉ nhìn vào sức mạnh của “xe sắt”. Hãy nhớ rằng Đức Chúa Trời đang đi trước dân Ngài. Ngài có thể biến nơi tưởng là chiến trường thất bại thành nơi bày tỏ chiến thắng, và biến điều kẻ thù tự hào thành chính gánh nặng của nó. Điều quan trọng không phải là chúng ta có vũ khí mạnh đến đâu, nhưng là chúng ta có tin lời Chúa, đứng về phía Ngài và vâng lời bằng những gì đang có trong tay hay không.